

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
PRIRODOSLOVNO - MATEMATIČKI FAKULTET
MATEMATIČKI ODSJEK

UVOD U SLOŽENO PRETRAŽIVANJE PODATAKA
Simultano klasteriranje dokumenata i riječi

Petra Sočo, Jelena Zaninović
Zagreb, 20.12.2020.

Sadržaj

1	Uvod	2
2	Model bipartitnog grafa	2
3	Uloga svojstvenog problema u particioniranju grafa	3
4	Veza s dekompozicijom singularnih vrijednosti	7
5	Algoritam	8
6	Testni primjer	9
7	Eksperimentalni rezultati	10
7.1	Obrada podataka	10
7.2	Pokusi	11

1 Uvod

Klasteriranje kolekcije podataka je sasvim općenito grupiranje elemenata na temelju sličnosti. Skup podataka koji imamo na raspolaganju mogu biti primjerice riječi ili dokumenti. Većina postojećih algoritama klasterira riječi i dokumente odvojeno. U pozadini klasteriranja dokumenata je distribucija riječi koje se pojavljuju: dva dokumenta su slična ako se u njima pojavljuju iste riječi. Grupiranje riječi ide po principu zajedničkog pojavljivanja: dvije riječi su slične ako se zajedno pojavljuju u nekom dokumentu. Iz prethodnog se može primijetiti dualnost između ta dva procesa i ima ih smisla pokušati simultano provesti. Jedan od pristupa može biti da promatramo riječi i dokumente kao bipartitni graf pa se tada problem simultanog klasteriranja svodi na problem particioniranja bipartitnog grafa. Algoritam će se sastojati od dva dijela: dekompozicije singularnih vrijednosti pripadajuće matrice i provođenja k-means algoritma na jednodimenzionalnom skupu podataka. U danjem tekstu opravdavamo taj postupak prateći teoriju iz [1] i provodimo eksperimente na različitim skupovima podataka.

2 Model bipartitnog grafa

Težinski, neusmjereni graf je uređeni par $G = (\mathcal{V}, E)$ zadan skupom vrhova $\mathcal{V} = \{1, 2, \dots, |\mathcal{V}|\}$ i bridova $\{i, j\}$, gdje svaki brid ima težinu E_{ij} . Za takav graf možemo definirati matricu susjedstva \mathbf{M} na sljedeći način:

$$M_{ij} := \begin{cases} E_{ij} & \exists \text{ brid } \{i, j\}, \\ 0 & \text{inače.} \end{cases}$$

k-particija skupa S je familija $\mathcal{P} = \{U_1, \dots, U_k\}$, $U_i \subseteq S$ takvih da: $\emptyset \notin \mathcal{P}$; $\bigcup_{i=1}^k U_i = S$ i $U_i \cap U_j = \emptyset$ za $i \neq j$. Neka je \mathcal{V}_1 i \mathcal{V}_2 proizvoljna 2-particija skupa \mathcal{V} . Njihova razlika može se mjeriti kao ukupna težina bridova koji ih povezuju i tu mjeru povezanosti nazivamo rez particije, tj. definiramo:

$$\text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2) := \sum_{i \in \mathcal{V}_1, j \in \mathcal{V}_2} M_{ij}.$$

Prethodna definicija može se lako poopćiti na k-particiju:

$$\text{cut}(\mathcal{V}_1, \dots, \mathcal{V}_k) := \sum_{i < j} M_{ij}.$$

Uvedimo sada pojam bipartitnog grafa. Neusmjereni, bipartitni graf je uređena trojka $G = (\mathcal{D}, \mathcal{W}, E)$ gdje su $\mathcal{D} = \{d_1, \dots, d_n\}$ i $\mathcal{W} = \{w_1, \dots, w_m\}$ dva skupa vrhova, a $E = \{\{d_i, w_j\} : d_i \in \mathcal{D}, w_j \in \mathcal{W}\}$ je skup bridova. U našem slučaju \mathcal{D} je skup dokumenata, a \mathcal{W} skup riječi koje su sadržane u njima. Brid $\{d_i, w_j\}$ postoji ako se riječ w_j pojavljuje u dokumentu d_i , a

jačina te veze izražena je pozitivnom težinom E_{ij} koju postavljamo na brid koji ih povezuje. Matrica susjedstva bipartitnog grafa \mathbf{M} ima oblik

$$\mathbf{M} = \begin{bmatrix} 0 & \mathbf{A} \\ \mathbf{A}^T & 0 \end{bmatrix},$$

gdje je \mathbf{A} dimenzije $m \times n$ i vrijedi $A_{ij} = E_{ij}$. Dakle, prvih m redaka i stupaca odgovaraju riječima, a zadnjih n odgovaraju dokumentima.

Cilj je simultano grupirati dokumente i riječi, a u pozadini je činjenica da klasteriranje riječi generira klastere dokumenata i obratno. Pretpostavimo da smo dokumente grupirali u k klastera $\mathcal{D}_1, \dots, \mathcal{D}_k$. Tada riječ w_i pripada klasteru \mathcal{W}_m ako je njena veza s klasterom \mathcal{D}_m jača od veza s ostalim klasterima. Jačinu veze smo mjerili težinom na bridovima pa tražene klastere riječi \mathcal{W}_m možemo karakterizirati s

$$\mathcal{W}_m = \{w_i : \sum_{j \in \mathcal{D}_m} A_{ij} \geq \sum_{j \in \mathcal{D}_l} A_{ij}, \forall l = 1, \dots, k\}, m = 1, \dots, k.$$

Slično, uz zadane klastere riječi $\mathcal{W}_1, \dots, \mathcal{W}_k$, možemo grupirati dokumente

$$\mathcal{D}_m = \{d_j : \sum_{i \in \mathcal{W}_m} A_{ij} \geq \sum_{i \in \mathcal{W}_l} A_{ij}, \forall l = 1, \dots, k\}, m = 1, \dots, k.$$

”Najbolje” grupiranje dokumenata i riječi predstavljeno je nekom particijom bipartitnog grafa. Dakle, tražimo particiju grafa u kojoj će težine koje povezuju različite klastere biti što manje moguće, a to postizemo kad je rez particije minimiziran, tj.

$$cut(\mathcal{W}_1 \cup \mathcal{D}_1, \dots, \mathcal{W}_k \cup \mathcal{D}_k) = \min_{\mathcal{V}_1, \dots, \mathcal{V}_k} cut(\mathcal{V}_1, \dots, \mathcal{V}_k),$$

gdje je $\mathcal{V}_1, \dots, \mathcal{V}_k$ neka k -particija grafa.

3 Uloga svojstvenog problema u partitioniranju grafa

Nalaženje optimalne particije grafa svodi se na nalaženje podskupova \mathcal{V}_1^* i \mathcal{V}_2^* takvih da je $cut(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)$ minimiziran. Rješavanju takvog problema može se pristupiti na više načina, ali ovdje ćemo usmjeriti pažnju na spektralno partitioniranje grafa koje će aproksimirati traženi minimizator.

Neka je graf $G = (\mathcal{V}, E)$ zadan s n vrhova i m bridova kojima su pridružene težine E_{ij} . Definiramo prvo $n \times m$ matricu incidencije \mathbf{I}_G . Stupac matrice \mathbf{I}_G koji pripada bridu $\{i, j\}$ ima na i -tom i j -tom mjestu $\sqrt{E_{ij}}$, $-\sqrt{E_{ij}}$ redom, dok su na ostalim mjestima nule.

Definicija 1 Laplaceova matrica $\mathbf{L} = \mathbf{L}_G$ grafa G je $n \times n$ simetrična matrica takva da

$$L_{ij} = \begin{cases} \sum_k E_{ik} & i = j, \\ -E_{ij} & i \neq j, \exists \text{ brid } \{i, j\}, \\ 0 & \text{inače.} \end{cases}$$

Teorem 2 Laplaceova matrica $\mathbf{L} = \mathbf{L}_G$ grafa G ima sljedeća svojstva:

1. $\mathbf{L} = \mathbf{D} - \mathbf{M}$, gdje je \mathbf{M} matrica incidencije, a \mathbf{D} dijagonalna matrica takva da $D_{ii} = \sum_k E_{ik}$.
2. $\mathbf{L} = \mathbf{I}_G \mathbf{I}_G^T$.
3. \mathbf{L} je simetrična pozitivno semi-definitna matrica.
4. Neka je $\mathbf{e} = [1, \dots, 1]^T$. Tada je $\mathbf{L}\mathbf{e} = \mathbf{0}$.
5. Ako graf G ima c komponenti povezanosti, tada \mathbf{L} ima c svojstvenih vrijednosti jednakih 0.
6. Za proizvoljni vektor \mathbf{x} , $\mathbf{x}^T \mathbf{L} \mathbf{x} = \sum_{\{i,j\} \in E} E_{ij} (x_i - x_j)^2$.
7. Za proizvoljni vektor \mathbf{x} i skalare α i β vrijedi

$$(\alpha \mathbf{x} + \beta \mathbf{e})^T \mathbf{L} (\alpha \mathbf{x} + \beta \mathbf{e}) = \alpha^2 \mathbf{x}^T \mathbf{L} \mathbf{x}.$$

Napomena: Iz 3. tvrdnje slijedi da su sve svojstvene vrijednosti matrice \mathbf{L} realne i ne-negativne, a pomoću 4 vidimo da je $(\mathbf{0}, \mathbf{e})$ jedan svojstveni par matrice \mathbf{L} .

Dokaz: 1 i 2 slijede iz definicije matrice \mathbf{L} i direktnim računom, tj. množenjem matrica. Iz tvrdnje 2 za proizvoljni vektor \mathbf{x} imamo $\mathbf{x}^T \mathbf{L} \mathbf{x} = \mathbf{x}^T \mathbf{I}_G \mathbf{I}_G^T \mathbf{x} = \mathbf{y}^T \mathbf{y} \geq 0$ iz čega slijedi tvrdnja 3.

Iz rastava $\mathbf{L}\mathbf{x} = \mathbf{I}_G (\mathbf{I}_G^T \mathbf{x})$ za proizvoljni vektor \mathbf{x} , vidimo da vrijedi

$$(\mathbf{I}_G^T \mathbf{x})_k = \sqrt{E_{ij}} (x_i - x_j) \quad (1)$$

pa kad je $\mathbf{x} = \mathbf{e}$, tada je $\mathbf{L}\mathbf{e} = \mathbf{0}$. Time je dokazana 4. tvrdnja. 6. slijedi iz raspisa (1), a 7. iz tvrdnje 4.

□

Nadalje pretpostavljamo da graf G ima jednu komponentu povezanosti. Za proizvoljnu 2-particiju $\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2$ definiramo vektor \mathbf{p} kao vektor particije na sljedeći način

$$p_i := \begin{cases} +1 & i \in \mathcal{V}_1 \\ -1 & i \in \mathcal{V}_2. \end{cases}$$

Teorem 3 Neka je \mathbf{L} Laplaceova matrica grafa G i \mathbf{p} vektor particije. Tada za Rayleighov koeficijent vrijedi

$$\frac{\mathbf{p}^T \mathbf{L} \mathbf{p}}{\mathbf{p}^T \mathbf{p}} = \frac{4}{n} \text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2).$$

Dokaz: Vrijedi $\mathbf{p}^T \mathbf{p} = n$. Iz 6. tvrdnje prethodnog teorema slijedi

$$\mathbf{p}^T \mathbf{L} \mathbf{p} = \sum_{\{i,j\} \in E} E_{ij} (p_i - p_j)^2.$$

Stoga, bridovi koji se nalaze unutar neke od particija $\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2$ ne pridonose prethodnoj sumi budući da će zbog definicije vektora \mathbf{p} biti $p_i = p_j$. Bridovi koji povezuju element iz \mathcal{V}_1 s elementom iz \mathcal{V}_2 doprinose sumi s $(1 + 1)^2 E_{ij} = 4E_{ij}$.

□

Prisjetimo se da je cilj s početka priče bio minimizirati $cut(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)$, a iz prethodnog teorema lako vidimo da se to postiže za vektor \mathbf{p} takav da su svi p_i jednaki 1 ili -1. Sama minimizacija reza može proizvesti skupove koji su malih veličina u odnosu na ostatak particije. Stoga trebamo funkciju cilja koja će uz minimalni rez, uzeti u obzir i potrebu za "balansiranim" particijama. Pretpostavimo prvo da smo svakom vrhu pridružili neku težinu $w(i)$ i neka je matrica \mathbf{W} dijagonalna $n \times n$ matrica sastavljena od tih težina. Za podskup vrhova \mathcal{V}_l definiramo težinu kao $w(\mathcal{V}_l) = \sum_{i \in \mathcal{V}_l} w(i) = \sum_{i \in \mathcal{V}_l} W_{ii}$. Reći ćemo da je 2-particija "balansirana" ako su težine podskupova približno jednake pa uzimamo sljedeću funkciju kao funkciju cilja koju želimo minimizirati.

$$\mathcal{Q}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2) = \frac{cut(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{w(\mathcal{V}_1)} + \frac{cut(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{w(\mathcal{V}_2)} \quad (2)$$

Za dvije različite particije s istom vrijednosti reza, prethodna funkcija je manja za onu particiju koja je više "balansirana"¹.

Lema 4 *Neka su \mathbf{L} i \mathbf{W} Laplaceova i matrica težina vrhova nekog grafa G . Tada generalizirani vektor particije \mathbf{q} definiran s*

$$q_i := \begin{cases} +\sqrt{\frac{\eta_2}{\eta_1}} & i \in \mathcal{V}_1 \\ -\sqrt{\frac{\eta_1}{\eta_2}} & i \in \mathcal{V}_2. \end{cases}$$

zadovoljava $\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{e} = 0$ i $\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{q} = w(\mathcal{V})$. Gdje je $\eta_1 = w(\mathcal{V}_1)$ i $\eta_2 = w(\mathcal{V}_2)$.

Dokaz: Neka je $\mathbf{y} = \mathbf{W} \mathbf{e}$. Tada je $y_i = w(i) = W_{ii}$. Slijedi

$$\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{e} = \sqrt{\frac{\eta_2}{\eta_1}} \sum_{i \in \mathcal{V}_1} w(i) - \sqrt{\frac{\eta_1}{\eta_2}} \sum_{i \in \mathcal{V}_2} w(i) = 0.$$

Slično je i $\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{q} = \sum_{i=1}^n W_{ii} q_i^2 = \eta_1 + \eta_2 = w(\mathcal{V})$.

□

¹Zanemarimo na trenutak značenje riječi "balansirana"

Teorem 5 *Koristeći notaciju prethodne leme, vrijedi*

$$\frac{\mathbf{q}^T \mathbf{L} \mathbf{q}}{\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{q}} = \frac{\text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{w(\mathcal{V}_1)} + \frac{\text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{w(\mathcal{V}_2)}$$

Dokaz: Vektor \mathbf{q} možemo zapisati kao

$$\mathbf{q} = \frac{\eta_1 + \eta_2}{2\sqrt{\eta_1 \eta_2}} \mathbf{p} + \frac{\eta_1 - \eta_2}{2\sqrt{\eta_1 \eta_2}} \mathbf{e}$$

Iz tvrdnje 7. teorema 2 imamo

$$\mathbf{q}^T \mathbf{L} \mathbf{q} = \frac{(\eta_1 + \eta_2)^2}{4\eta_1 \eta_2} \mathbf{p}^T \mathbf{L} \mathbf{p}.$$

Uvrštavanjem izraza za $\mathbf{p}^T \mathbf{L} \mathbf{p}$ i $\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{q}$ iz teorema 3 i leme 4, laganim računom dolazimo do tvrdnje teorema.

□

Vidimo da je desna strana izraza u prethodnom teoremu upravo funkcija koju želimo minimizirati (2) pa pažnju sada možemo usmjeriti na lijevu stranu, odnosno traženje "optimalnog" generaliziranog vektora particije \mathbf{q} uz uvjete dane lemom 4. Sljedeći teorem omogućuje da diskretni problem nalaženja optimalnog generaliziranog vektora \mathbf{q} zamijenimo kontinuiranim, odnosno prebacivanjem u realnu domenu možemo aproksimirati traženi vektor.

Teorem 6 *Minimum problema*

$$\min_{\mathbf{q} \neq 0} \frac{\mathbf{q}^T \mathbf{L} \mathbf{q}}{\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{q}}, \text{ uz uvjet } \mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{e} = 0$$

se postiže za svojstveni vektor druge najmanje svojstvene vrijednosti generaliziranog svojstvenog problema

$$\mathbf{L} \mathbf{z} = \lambda \mathbf{W} \mathbf{z}. \quad (3)$$

Dokaz: Iz napomene nakon iskaza teorema 2 imamo da je $(0, \mathbf{e})$ je jedan svojstveni par generaliziranog svojstvenog problema uz najmanju svojstvenu vrijednost pa uz uvjet $\mathbf{q}^T \mathbf{W} \mathbf{e} = 0$ tvrdnja slijedi iz Courant Ficherovog teorema o spektru simetrične matrice (v.[3]).

□

Treba još spomenuti problematiku odabira težina vrhova koje smo koristili u prethodnim računima. Jedan izbor može biti $w(i) = 1$ za svaki vrh i . Time funkcija cilja iz (2) ima sljedeći oblik

$$\mathcal{Q}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2) = \frac{\text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{|\mathcal{V}_1|} + \frac{\text{cut}(\mathcal{V}_1, \mathcal{V}_2)}{|\mathcal{V}_2|}.$$

Vidimo da ćemo takvim odabirom težina za vrhove dobiti 2-particije koje će biti "balansirane" u smislu veličina. Budući da pokušavamo grupirati dokumente i riječi po sličnosti, više smisla ima težinu vrha mjeriti pomoću težina koje "izlaze" iz njega budući da one sadrže informaciju o jačini veze dokumenta i riječi, tj. stavit ćemo $w(i) = \sum_k E_{ik}$. Takvim pristupom dolazimo do kriterija normaliziranog reza. Primijetimo da će u tom slučaju matrica \mathbf{W} svojstvenog problema (3) biti jednaka matrici \mathbf{D} iz teorema 2.

4 Veza s dekompozicijom singularnih vrijednosti

U prethodnom odjeljku vidjeli smo da nam drugi svojstveni vektor generaliziranog svojstvenog problema $\mathbf{Lz} = \lambda \mathbf{Dz}$ nudi relaksaciju diskretnog optimizacijskog problema traženja minimalnog normaliziranog reza. U ovom odjeljku predstavljamo algoritme za klasteriranje riječi i dokumenata koristeći model bipartitnog grafa. Račun provodimo za nalaženje 2-particije, a zatim algoritam generaliziramo za k-particiju. U slučaju bipartitnog grafa:

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} \mathbf{D}_1 & -\mathbf{A} \\ -\mathbf{A}^T & \mathbf{D}_2 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} \mathbf{D}_1 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{D}_2 \end{bmatrix}$$

gdje su \mathbf{D}_1 i \mathbf{D}_2 dijagonalne matrice t.d. $D_1(i, i) = \sum_j A_{i,j}$, $D_2(j, j) = \sum_i A_{i,j}$. Stoga se $\mathbf{Lz} = \lambda \mathbf{Dz}$ može zapisati kao

$$\begin{bmatrix} \mathbf{D}_1 & -\mathbf{A} \\ -\mathbf{A}^T & \mathbf{D}_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \end{bmatrix} = \lambda \begin{bmatrix} \mathbf{D}_1 & \mathbf{0} \\ \mathbf{0} & \mathbf{D}_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \mathbf{x} \\ \mathbf{y} \end{bmatrix} \quad (4)$$

Pretpostavimo li da su \mathbf{D}_1 i \mathbf{D}_2 regularne, jednadžbe možemo zapisati kao

$$\begin{aligned} \mathbf{D}_1^{1/2} \mathbf{x} - \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{A} \mathbf{y} &= \lambda \mathbf{D}_1^{1/2} \mathbf{x}, \\ -\mathbf{D}_2^{-1/2} \mathbf{A}^T \mathbf{x} + \mathbf{D}_2^{1/2} \mathbf{y} &= \lambda \mathbf{D}_2^{1/2} \mathbf{y}. \end{aligned}$$

Neka su $\mathbf{u} = \mathbf{D}_1^{1/2} \mathbf{x}$ i $\mathbf{v} = \mathbf{D}_2^{1/2} \mathbf{y}$. Uvrstimo li ih u gornje jednadžbe, dobijemo

$$\begin{aligned} \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{A} \mathbf{D}_2^{-1/2} \mathbf{v} &= (\mathbf{1} - \lambda) \mathbf{u}, \\ \mathbf{D}_2^{-1/2} \mathbf{A}^T \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{u} &= (\mathbf{1} - \lambda) \mathbf{v}, \end{aligned}$$

Ove jednadžbe definiraju dekompoziciju singularnih vrijednosti (SVD) normalizirane matrice $\mathbf{A}_n = \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{A} \mathbf{D}_2^{-1/2}$. Posebno, \mathbf{u} i \mathbf{v} su redom lijevi i desni singularni vektori, dok je $(1 - \lambda)$ pripadna singularna vrijednost. Stoga, umjesto računanja svojstvenog vektora druge (najmanje) svojstvene vrijednosti iz (4), možemo izračunati lijevi i desni singularni vektor koji pripadaju drugoj (najvećoj) singularnoj vrijednosti od \mathbf{A}_n ,

$$\mathbf{A}_n \mathbf{v}_2 = \sigma_2 \mathbf{u}_2, \quad \mathbf{A}_n^T \mathbf{u}_2 = \sigma_2 \mathbf{v}_2 \quad (5)$$

gdje je $\sigma_2 = 1 - \lambda_2$. Numerički je lakše raditi s $w \times d$ matricom \mathbf{A}_n nego s $(w + d) \times (w + d)$ matricom \mathbf{L} . Desni singularni vektor \mathbf{v}_2 dat će biparticiju dokumenata, dok će lijevi singularni vektor \mathbf{u}_2 dati biparticiju riječi. Proučimo li relacije u (5), jasno je da se ovo rješenje slaže s našom intuicijom da particija dokumenata inducira particiju riječi, dok particija riječi implicira particiju dokumenata.

5 Algoritam

Iz prethodne priče zaključujemo da singularni vektori \mathbf{u}_2 i \mathbf{v}_2 "nose" informaciju o aproksimaciji optimalne particije, ali još ostaje otvoreno pitanje kako čitati te podatke. Drugi svojstveni vektor matrice \mathbf{L} je dan s

$$\mathbf{z}_2 = \begin{bmatrix} \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{u}_2 \\ \mathbf{D}_2^{-1/2} \mathbf{v}_2 \end{bmatrix}. \quad (6)$$

Budući da je cilj 2-particija, tražimo bi-modalne vrijednosti m_1 i m_2 koje ćemo pridružiti riječima i dokumentima kako bismo direktno čitali rješenje. Jedan od pristupa je tražiti m_j takve da minimiziraju funkciju

$$\sum_{j=1}^2 \sum_{\mathbf{z}_2(i) \in m_j} (\mathbf{z}_2(i) - m_j)^2.$$

Prethodni izraz je upravo funkcija cilja koju minimizira klasični k-means algoritam pa je naš postupak sljedeći:

Algoritam biparticije

1. Za dani \mathbf{A} , izračunati $\mathbf{A}_n = \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{A} \mathbf{D}_2^{-1/2}$,
2. Izračunati druge singularne vektore \mathbf{u}_2 i \mathbf{v}_2 matrice \mathbf{A}_n i definirati \mathbf{z}_2 kao u (6),
3. Provesti *k-means* algoritam na jednodimenzionalnim podacima \mathbf{z}_2 .

Prethodni postupak možemo generalizirati na traženje k klastera riječi i dokumenata. Iskoristimo $l = \lceil \log_2 k \rceil$ singularnih vektora $\mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_{l+1}$ i $\mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{l+1}$ i definiramo

$$\mathbf{Z} = \begin{bmatrix} \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{U} \\ \mathbf{D}_2^{-1/2} \mathbf{V} \end{bmatrix}. \quad (7)$$

gdje je $\mathbf{U} = [\mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_{l+1}]$ i $\mathbf{V} = [\mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{l+1}]$. Tražimo l -dimenzionalne točke m_j , $j = 1, \dots, k$ koje ćemo pridružiti dokumentima i riječima. Stoga, mnimiziramo funkciju

$$\sum_{j=1}^k \sum_{\mathbf{Z}(i) \in m_j} \|\mathbf{Z}(i) - \mathbf{m}_j\|^2,$$

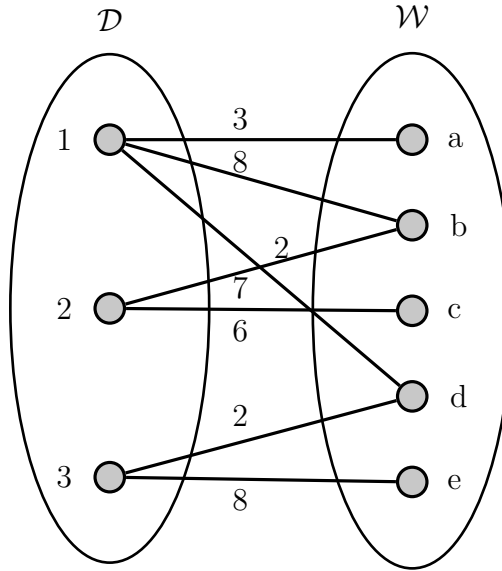
gdje je redak $\mathbf{Z}(i)$, $i = 1, \dots, d + w$ dokument ili riječ.

Algoritam k -particije

1. Za dani \mathbf{A} , izračunati $\mathbf{A}_n = \mathbf{D}_1^{-1/2} \mathbf{A} \mathbf{D}_2^{-1/2}$,
2. Izračunati $l = \lceil \log_2 k \rceil$ singularnih vektora $\mathbf{u}_2, \dots, \mathbf{u}_{l+1}$ i $\mathbf{v}_2, \dots, \mathbf{v}_{l+1}$ matrice \mathbf{A}_n i definirati matricu \mathbf{Z} kao u (7),
3. Provesti k -means algoritam na l -dimenzionalnim podacima \mathbf{Z} .

6 Testni primjer

Pretpostavimo da je zadan sljedeći težinski, bipartitni graf.

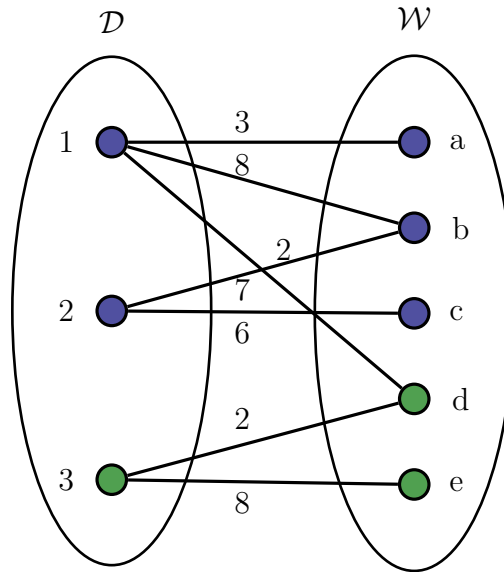

Matrice koje su uključene u prethodni račun dane su sa:

$$\mathbf{A} = \begin{bmatrix} 3 & 0 & 0 \\ 8 & 7 & 0 \\ 0 & 6 & 0 \\ 2 & 0 & 2 \\ 0 & 0 & 8 \end{bmatrix}, \quad \mathbf{M} = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{A} \\ \mathbf{A}^T & \mathbf{0} \end{bmatrix},$$

$$\mathbf{L} = \begin{bmatrix} \mathbf{3} & 0 & 0 & 0 & 0 & -3 & 0 & 0 \\ 0 & \mathbf{15} & 0 & 0 & 0 & -8 & -7 & 0 \\ 0 & 0 & \mathbf{6} & 0 & 0 & 0 & -6 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \mathbf{4} & 0 & -2 & 0 & -2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \mathbf{8} & 0 & 0 & -8 \\ -3 & -8 & 0 & -2 & 0 & \mathbf{13} & 0 & 0 \\ 0 & -7 & -6 & 0 & 0 & 0 & \mathbf{13} & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -2 & -8 & 0 & 0 & \mathbf{10} \end{bmatrix}, \quad \mathbf{D} = \begin{bmatrix} \mathbf{0} & \mathbf{A} \\ \mathbf{A}^T & \mathbf{0} \end{bmatrix}.$$

Rezultat koji daje algoritam je $\mathcal{D}_0 = \{1, 2\}$, $\mathcal{D}_1 = \{3\}$, a korespondirajući klasteri riječi su $\mathcal{W}_0 = \{a, b, c\}$, $\mathcal{W}_1 = \{d, e\}$.

7 Eksperimentalni rezultati

Budući da ćemo pokušati testirati algoritam na velikom skupu dokumenata, treba prvo reći i nešto o dohvaćanju i obradi podataka što je teorija sama za sebe i postoji opsežna literatura i na tu temu. Ovdje samo navodimo postupak koji je korišten u ovom slučaju budući da on ovisi i o setu podataka s kojim raspolazemo.

7.1 Obrada podataka

Manji skupovi dokumenata pripremljeni su manualno, a veći skupovi preuzeti su iz "TMDB 5000 Movie" (www.kaggle.com/tmdb/tmdb-movie-metadata) i "BBC News Summary" (www.kaggle.com/pariza/bbc-news-summary). Tekstovi su obrađeni koristeći MATLAB-ov Text Analytics Toolbox: tekstove smo pretvorile u niz riječi (tokenizedDocument); odstranile smo najčešće riječi (removeStopWords); izbrisale smo interpunkcijske znakove (removePunctuation); izvadile smo korijene riječi (normalizeWords).

Primjer obrađenog dokumenta:

childhood hour other seen other saw bring passion common spring same source taken sorrow awaken heart joy same tone love love alone childhood dawn ...

Dokumenti poput potonjeg su reprezentirani *bag-of-words* modelom, a pri tom je zanemaren poredak riječi i sačuvan podatak o broju pojavljivanja svake riječi. Primjerice, iz modela ćemo znati da se u gornjem tekstu "childhood"

javlja 2 puta, ali ne znamo da se "hour" javlja prije "spring". Dobivene podatke ćemo analizirati mjerom *term frequency-inverse document frequency*.

Term frequency-inverse document frequency je mjera koja određuje težinu riječi u skupu dokumenata. Jedna varijanta formule za riječ r , dokument d i skup dokumenata D je dana sljedećim formulama:

$$tf(r, d) = f_{r,d} , \quad idf(r, D) = \ln \frac{N}{n_r}$$

$$tfidf(r, d, D) = tf(r, d) \times idf(r, D)$$

gdje je $f_{r,d}$ = "broj ponavljanja r u d ", $N = card(D)$ i $n_r = \{d \in D : r \in d\}$. Naime, ovom formulom "težina" riječi u dokumentu raste s brojem pojavljivanja u tom dokumentu, a opada s brojem dokumenata u kojima se pojavljuje. Ideja je da "kaznimo" riječ ako se ponaša kao "stop word" i prioritiziramo ju ako se ponaša kao ključna riječ.

Slijedi par pokusa na različitim skupovima podataka, od lakših reprezentativnijih pema težima kojima ćemo "izazvati" algoritam.

7.2 Pokusi

Primjer 1

Koristile smo baze dokumenata s receptima, opisima lijekova i političkim vijestima. Budući da je svaki skup dokumenata bogat karakterističnim ključnim riječima, dobile smo potpuno preciznu particiju (Tablica 1). Ovim primjerom se prvenstveno provjerila "točnost" obrade podataka.

	<i>recepti</i>	<i>lijekovi</i>	<i>politika</i>
$\mathcal{D}_0 :$	50	0	0
$\mathcal{D}_1 :$	0	50	0
$\mathcal{D}_2 :$	0	0	50
$\mathcal{W}_0 :$	minut, add, cook, heat, salt		
$\mathcal{W}_1 :$	medicin, take, doctor, effect, side		
$\mathcal{W}_2 :$	mr, govern, blair, labour, ministr		

Tablica 1: Primjer idealne particije

Primjer 2

Skup podataka "BBC News" dijeli sažetke vijesti u 5 kategorija: *sport*, *entertainment*, *politics*, *business*, *tech*. U ovom primjeru smo koristile skupove s najmanje preklapanja u pojmovima. Konačni rezultat nije savršen, ali oduzdanje od idealne particije je jako maleno te se "teme" klastera dokumenata lako odrede preko pripadnih klastera riječi.

	<i>sport</i>	<i>business</i>	<i>tech</i>
\mathcal{D}_0 :	1	48	1
\mathcal{D}_1 :	49	0	1
\mathcal{D}_2 :	0	2	48
\mathcal{W}_0 :	year, growth, new, compani		
\mathcal{W}_1 :	olymp, world, athlet, athen		
\mathcal{W}_2 :	mobil, peopl, gadget, user		

Tablica 2: Klasterima lako odredimo temu, što je indikator dobre particije

Primjer 3, 4 i 5

Broj dokumentata algoritmu obično nije predstavljao problem. Kad smo konstruirale skupine pjesama s jasnom temom (božićne, mjuzikl *Mačke*), particija bi bila precizna bez obzira na broj pjesama. Kasnije smo pridodale skup pjesama E.A.Poe-a, koje dijele ključne riječi međusobno, ali i s ostalim pjesmama. Algoritam je stoga dokumente tog skupa nasumično grupirao ili zajedno, ili skupa s ostalim pjesmama. Možemo zaključiti da u slučajevima poput toga program nema dovoljno informacija da uspješno grupira dokumente i riječi. Kako je i vidljivo u razlici tablica 4 i 5, dokumenti koji su jednako povezani s nekim klasterom znaju "šetati" između klastera. Razlike u tablicama su dobivene samo ponovnim pokretanjem programa. Unatoč tome, ovaj problem nam i ne smeta previše budući da se očekuje da "dobar algoritam" grupiranja dobro radi na velikom skupu podataka pa eventualne prednosti i zaostatke radije tražimo u sljedećim primjerima.

	<i>Christmas</i>	<i>E.A.Poe</i>	<i>Cats</i>
\mathcal{D}_0 :	3	0	0
\mathcal{D}_1 :	0	3	0
\mathcal{D}_2 :	0	0	2
\mathcal{W}_0 :	snow, let, christma, merri, dai		
\mathcal{W}_1 :	sea, love, annabel, lee, kingdom		
\mathcal{W}_2 :	macav, cat, rum, tum, curious		

Tablica 3: Particija pjesama (točna)

	<i>Christmas</i>	<i>E.A.Poe</i>	<i>Cats</i>
\mathcal{D}_0 :	3	1	0
\mathcal{D}_1 :	0	2	0
\mathcal{D}_2 :	0	0	2
\mathcal{W}_0 :	snow, let, christma, merri, dai		
\mathcal{W}_1 :	sea, love, annabel, lee, kingdom		
\mathcal{W}_2 :	macav, cat, rum, tum, curious		

Tablica 4: Particija pjesama (s greškom)

	<i>Christmas</i>	<i>E.A.Poe</i>	<i>Cats</i>
\mathcal{D}_0 :	3	2	0
\mathcal{D}_1 :	0	1	0
\mathcal{D}_2 :	0	0	2
\mathcal{W}_0 :	snow, christma, love, sea, annabel		
\mathcal{W}_1 :	childhood, other, same, lovd, hour		
\mathcal{W}_2 :	macav, cat, rum, tum, curious		

Tablica 5: Particija pjesama (s greškom)

Primjer 6 i 7

U ovom primjeru smo koristile 500 članaka o sportu i 400 o tehnologiji. Nakon biparticioniranja su *Tech* dokumenti grupirani skupa, dok su *Sport* dokumenti rascjepkani. Zanimljivo je što smo povećanjem broja klastera na 4 dobile bolji rezultat, što se vidi u Tablici 7. Ovim primjerom dolazi do izražaja sama obrada podataka i primjedba s početka da taj proces predstavlja teoriju za sebe i ovisi o skupu podataka budući da smo dobili relativno zadovoljavajuće grupirane dokumente u klasterima \mathcal{D}_1 i \mathcal{D}_2 , a sadržaj klastera \mathcal{W}_0 i \mathcal{W}_3 nije "progutao" ključne riječi vezane uz sport i tehnologiju.

	<i>sport</i>	<i>tech</i>
\mathcal{D}_0 :	172	400
\mathcal{D}_1 :	328	0
\mathcal{W}_0 :	olymp, world, athlet, athen	
\mathcal{W}_1 :	year, new, mobil, peopl	

Tablica 6: *Tech* dokumenti su odlično raspoređeni, dok su *Sport* dokumenti rascjepkani

	<i>sport</i>	<i>tech</i>
$\mathcal{D}_0 :$	4	0
$\mathcal{D}_1 :$	23	400
$\mathcal{D}_2 :$	471	0
$\mathcal{D}_3 :$	2	0
$\mathcal{W}_0 :$	harrier, ac, stade, treviso	
$\mathcal{W}_1 :$	peopl, game, mobil, phon	
$\mathcal{W}_2 :$	game, win, plai, against	
$\mathcal{W}_3 :$	republ, ireland, franc, faro	

Tablica 7: Uvođenjem dodatnih klastera, dobile smo točniju particiju originalnih dokumenata

Primjer 8

Koristeći primjere iz svih kategorija vijesti, nismo uspjele dobiti dobru particiju. Kao razlog naslućujemo preklapanje u ključnim riječima između većine kategorija. Particiju smo pokušale poboljšati povećanjem broja dokumenata, korištenjem dužih verzija dokumenata (podsjetnik: u prethodnim primjerima su korišteni sažeci vijesti) te variranjem broja klastera, no nismo uspjele povećati točnost.

	<i>sport</i>	<i>entertainment</i>	<i>politics</i>	<i>business</i>	<i>tech</i>
$\mathcal{D}_0 :$	4	19	0	0	1
$\mathcal{D}_1 :$	0	1	0	0	0
$\mathcal{D}_2 :$	0	2	0	0	0
$\mathcal{D}_3 :$	45	23	48	50	49
$\mathcal{D}_4 :$	1	5	2	0	0
$\mathcal{W}_0 :$	best, award, film, book, year, winner				
$\mathcal{W}_1 :$	la, fenic, viotti, opera, director, includ				
$\mathcal{W}_2 :$	christian, andersen, han, prize, author, booker				
$\mathcal{W}_3 :$	mr, year, new, govern, peopl, world				
$\mathcal{W}_4 :$	film, famili, border, ballet, white, year				

Tablica 8: Primjer loše particije

Literatura

- [1] Inderjit S. Dhillon, *Co-clustering documents and words using Bipartite Spectral Graph Partitioning*, 2001.
- [2] Zlatko Drmač *Uvod u složeno pretraživanje podataka, predavanja 2020-2021*
- [3] Zlatko Drmač *Numerička analiza 1, predavanja 2020-2021*
- [4] 'Text Analytics Toolbox' dokumentacija *www.mathworks.com*